

Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (първи състав)

10 юли 2019 година*

„Преюдициално запитване — Митнически съюз — Регламент (ЕИО) № 2913/92 — Членове 202 и 203 — Вносни мита — Възникване на митническо задължение при нарушения на митническото законодателство — Данъчни въпроси — Данък върху добавената стойност (ДДС) — Директива 2006/112/ЕО — Член 2, параграф 1, буква г) и член 30 — ДДС при внос — Данъчно събитие — Понятие за „внос“ на стока — Изискване за включване на стоката в икономическия оборот на Европейския съюз — Превоз на стоката в държава членка, различна от тази, в която е възникнало митническото задължение“

По дело C-26/18

с предмет преюдициално запитване, отправено на основание член 267 ДФЕС от Hessisches Finanzgericht (Финансов съд Хесен, Германия) с акт от 2 ноември 2017 г., постъпил в Съда на 16 януари 2018 г., в рамките на производство по дело

Federal Express Corporation Deutsche Niederlassung

срещу

Hauptzollamt Frankfurt am Main,

СЪДЪТ (първи състав),

състоящ се от: J.-C. Bonichot, председател на състава, C. Toader, A. Rosas, L. Bay Larsen и M. Safjan (докладчик), съдии,

генерален адвокат: M. Campos Sánchez-Bordona,

секретар: D. Dittert, началник-отдел,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 5 декември 2018 г.,

като има предвид становищата, представени:

- за Federal Express Corporation Deutsche Niederlassung, от R. Welzel и U. Reimer, Steuerberater,
- за Hauptzollamt Frankfurt am Main, от U. Beck, в качеството на представител,
- за гръцкото правителство, от K. Georgiadis и M. Tassopoulou, в качеството на представители,

* Език на производството: немски.

– за Европейската комисия, от F. Clotuche-Duvieusart и B.-R. Killmann, в качеството на представители,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 27 февруари 2019 г.,

постанови настоящото

Решение

- 1 Преюдициалното запитване се отнася до тълкуването на член 2, параграф 1, буква г) и член 30 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 347, 2006 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7, наричана по-нататък „Директивата за ДДС“).
- 2 Запитването е отправено в рамките на спор между Federal Express Corporation Deutsche Niederlassung (наричано по-нататък „FedEx“) и Hauptzollamt Frankfurt am Main (Главна митническа служба Франкфурт на Майн, Германия, наричана по-нататък „германската главна митническа служба“) по повод на задължението за заплащане на данък върху добавената стойност (ДДС) в Германия след възникването на вносно митническо задължение поради нарушения на митническото законодателство, извършени на територията на тази държава членка.

Правна уредба

Правото на Съюза

Регламент (ЕИО) № 2913/92

- 3 Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 9 октомври 2013 година за създаване на Митнически кодекс на Съюза (ОВ L 269, 2013 г., стр. 1 и поправка в ОВ L 287, 2013 г., стр. 90) отменя и заменя Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета от 12 октомври 1992 година относно създаване на Митнически кодекс на Общността (ОВ L 302, 1992 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 2, том 5, стр. 58), считано от 1 май 2016 г. Като се има предвид обаче моментът на настъпването на фактите по случая в главното производство, приложим по делото остава Регламент № 2913/92, изменен с Регламент (ЕО) № 1791/2006 на Съвета от 20 ноември 2006 г. (ОВ L 363, 2006 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 7, стр. 15, наричан по-нататък „Митническият кодекс“).
- 4 Член 40 от Митническият кодекс гласи:

„Стоките, които влизат в митническата територия на Общността, се представят от лицето, което ги въвежда в тази територия или, ако е подходящо, от лицето, което поема отговорността за превозването на стоките след влизането им, с изключение на стоките, превозвани на транспортно средство, което само преминава през териториалните води или въздушното пространство на митническата територия на Общността без спирка вътре в тази територия. Лицето, представящо стоките, прави позоваване на митническия манифест или на митническата декларация, подадена преди това по отношение на стоките“.

5 Член 50 от Митническият кодекс предвижда:

„До получаване на митническо направление стоките, представени пред митническите органи, от момента на представянето си имат статут на временно складирани стоки. Тези стоки се обозначават по-долу като „временно складирани стоки“.

6 Член 91, параграф 1, буква а) от Митническият кодекс предвижда:

„Режимът външен транзит разрешава превоз от едно до друго място на митническата територия на Общността на:

а) необщностни стоки, без да бъдат облагани с вносни сборове и други такси и без да подлежат на мерките на търговската политика“.

7 Член 202, параграфи 1 и 2 от Митническият кодекс гласи:

„1. Вносно митническо задължение възниква при:

а) неправомерно въвеждане на митническата територия на Общността на стоки, подлежащи на облагане с вносни сборове;

или

б) неправомерно въвеждане на стоки от свободна зона или свободен склад в други части от митническата територия на Общността.

По смисъла на този член неправомерно въвеждане е всяко въвеждане при нарушаване на членове 38—41, както и на член 177, второ тире.

2. Митническото задължение възниква в момента на неправомерното въвеждане на стоките“.

8 Член 203, параграфи 1 и 2 от Митническият кодекс предвижда:

„1. Вносно митническо задължение възниква при:

– отклонение от митнически надзор на стоки, подлежащи на облагане с вносни сборове.

2. Митническото задължение възниква в момента на отклонението на стоките от митнически надзор“.

Директивата за ДДС

9 Член 2, параграф 1, буква г) от Директивата за ДДС гласи:

„Следните сделки подлежат на облагане с ДДС:

[...]

г) вносът на стоки“.

10 Член 30 от тази директива гласи:

„Внос на стоки“ означава въвеждането в Общността на стоки, които не са в свободно обращение по смисъла на член 24 от Договора.

Освен сделката, посочена в алинея първа, въвеждането в Общността на стоки, които са в свободно обращение, идващи от трета територия, съставляваща част от митническата територия на Общността, се счита за внос на стоки“.

11 Член 60 от същата директива гласи:

„Мястото на внос на стоки е държавата членка, на чиято територия се намират стоките, когато се въвеждат в Общността“.

12 Член 61 от същата директива предвижда:

„Чрез дерогация от член 60, когато при въвеждането в Общността, стоките, които не са в свободно обращение се поставят в един от режимите или положенията, посочени в член 156, или в режим на временен внос, с пълно освобождаване от вносно мито, или под външен транзитен режим, мястото на внос на такива стоки е държавата членка, на чиято територия стоките престават да бъдат в обхвата на приложение на тези режими или положения.

Подобно, когато при въвеждане в Общността стоките, които са в свободно обращение се поставят под един от режимите или положенията, посочени в членове 276 и 277, мястото на внос е държавата членка, на чиято територия стоките престават да бъдат в обхвата на приложение на тези режими или положения“.

13 Член 70 от Директивата за ДДС гласи:

„Данъчното събитие настъпва и ДДС става изискуем, когато стоките се внесат“.

14 Член 71 от тази директива гласи:

„1. Когато при въвеждането в Общността стоките се поставят в един от режимите или положенията, посочени в членове 156, 276 и 277 или в режим на временен внос, с пълно освобождаване от вносно мито, или под външен транзитен режим, данъчното събитие настъпва и ДДС става изискуем само когато стоките престанат да бъдат в обхвата на приложение на тези режими или положения.

Въпреки това, когато внесените стоки подлежат на облагане с мита, на земеделски налози или на такси, имащи равностоен ефект, установени по дадена обща политика, данъчното събитие настъпва и ДДС става изискуем, когато данъчното събитие по отношение на тези налози настъпи и те станат изискуеми.

2. Когато внесените стоки не подлежат на облагане с някой от налозите, посочени в параграф 1, втора алинея[,] по отношение на данъчното събитие и момента, когато ДДС става изискуем, държавите членки прилагат разпоредбите, които са в сила за управляването на митните сборове“.

Германското право

- 15 Член 1 от Umsatzsteuergesetz (Закон за данъка върху оборота) от 21 февруари 2005 г. (BGBl. 2005 I, стр. 386), в приложимата му в главното производство редакция (наричан по-нататък „UStG“), е озаглавен „Облагаеми сделки“ и параграф 1, точка 4 от него гласи:

„С данък върху оборота се облагат следните сделки:

[...]

4. вносът на стоки на територията на страната [...] (данък върху оборота при внос);

[...]“.

- 16 Член 13 от UStG е озаглавен „Възникване на данъчното задължение“ и параграф 2 от него предвижда:

„По отношение на данъка върху оборота при внос се прилага член 21, параграф 2“.

- 17 Член 21 от UStG е озаглавен „Особени правила за данъка върху оборота при внос“ и параграф 2 от него предвижда:

„По отношение на данъка върху оборота при внос се прилагат съответно разпоредбите относно митата“.

- 18 Член 14 от Einfuhrumsatzsteuer-Befreiungsverordnung (Правилник за освобождаването от данък върху оборота при внос) от 11 август 1992 г. (BGBl. 1992 I, стр. 1526), в приложимата му в главното производство редакция, е озаглавен „Възстановяване или опрощаване“ и параграф 1 от него предвижда:

„Данъкът върху оборота при внос се възстановява или опрощава в случаите по членове 235—242 от Митническия кодекс, като тези разпоредби и разпоредбите за прилагането им се прилагат съответно“.

Спорът в главното производство и преюдициалните въпроси

- 19 През януари 2008 г. FedEx доставя подлежащи на облагане с вносни сборове стоки от Израел, Мексико и Съединените щати (наричани по-нататък „обсъжданите стоки“) до различни получатели в Гърция, която е крайното им местоназначение. Стоките са превозени със самолет на 18 отделни партии (наричани по-нататък „18-те партии“) до Франкфурт на Майн (Германия), където са натоварени на друг самолет, за да бъдат превозени в Гърция.

- 20 С писмо от 23 октомври 2008 г. митническата служба на летището в Атина (Гърция) уведомява германската главна митническа служба, че 18-те партии са превозени в Гърция в нарушение на митническото законодателство.

- 21 Предвид тази информация германската главна митническа служба констатира, че 14 от 18-те партии не са представени пред митническите органи в Германия, както изисква член 40 от Митническия кодекс, и че поради това са въведени неправомерно на митническата територия на Европейския съюз. Съответно тя приема, че съгласно член 202 от Митническия кодекс неправомерното въвеждане на тези партии е довело до възникване на вносно митническо задължение.

- 22 За три от 18-те партиди германската главна митническа служба установява, че при пристигането им на летище Франкфурт на Майн съответните стоки се намират на временен склад, но са превозени до Атина, без да бъдат поставени под режим външен транзит в Общността, и следователно са извадени от склада без разрешение. За последната партида е констатирано, че преди превозването им до Атина стоките са поставени под надлежно приключен режим външен транзит от Париж (Франция) до Франкфурт на Майн, но също са извадени от склада без разрешение. За тези четири партиди германската главна митническа служба приема, че извършените нарушения на митническото законодателство са довели до възникване на вносно митническо задължение на основание член 203 от Митническия кодекс.
- 23 Затова на 30 ноември и 1 декември 2010 г. германската главна митническа служба издава на FedEx пет акта за събиране на вносни митни сборове във връзка с 18-те партиди. Службата приема, че за тези партиди се дължи ДДС при внос — който в Германия се нарича данък върху оборота при внос — тъй като съгласно член 21, параграф 2 от UStG по отношение на този данък се прилагат съответно разпоредбите относно митата.
- 24 FedEx заплаща вноските мита и данъка върху оборота при внос по тези пет митнически акта. През ноември 2011 г. обаче дружеството подава заявление за възстановяване на митата и данъка в частност по съображението, че са събрани два пъти, в нарушение на правото на Съюза. В това отношение FedEx твърди, че след пристигането им в Атина обсъжданите стоки са пуснати в свободно обращение и са събрани вносни сборове, включително гръцкият данък върху оборота при внос. С актове от 9 и 10 април 2013 г. германската главна митническа служба отхвърля заявленията за възстановяване.
- 25 След като FedEx обжалва по административен ред, данъчната администрация изменя данъчните ставки, приложени в два от петте акта от 30 ноември и 1 декември 2010 г., и частично възстановява платения по тези два акта данък върху оборота при внос.
- 26 На 13 юни 2014 г. FedEx подава жалба против петте акта до Hessisches Finanzgericht (Финансов съд Хесен, Германия). В съдебното заседание FedEx оттегля жалбата си в частта относно вноските мита, но поддържа исканията си по отношение на данъка върху оборота при внос. В това отношение то изтъква, че този данък е данък върху потреблението, който се събира само по отношение на стоките, които действително се потребяват на територията на страната. Щом са превозени в Гърция, без да бъдат въведени в германския икономически оборот, обсъжданите стоки не можело да се смятат за внесени на германска територия, нито за предмет на облагаема на това основание сделка.
- 27 По тази причина запитващата юрисдикция се съмнява дали в Германия е възникнало задължение за заплащане на ДДС при внос за обсъжданите стоки поради споменатите в точки 21 и 22 от настоящото решение нарушения на митническото законодателство, довели до възникването на вносно митническо задължение.
- 28 В това отношение запитващата юрисдикция упоменава точка 65 от решение от 2 юни 2016 г., Eurogate Distribution и DHL Hub Leipzig (C-226/14 и C-228/14, EU:C:2016:405), в която се използва понятието „опасност“ от включване на стоките в икономическия оборот на Европейския съюз. Запитващата юрисдикция отбелязва, че ако трябва да се приложи това понятие, то когато въведени на територията на Съюза стоки не са поставени под митнически режим или са изведени от режима, под който са поставени, би трябвало само да се проверява дали е налице опасност стоките да се включат в икономическия оборот на Съюза на данъчната територия на съответната държава членка. В настоящия случай би трябвало да се приеме, че е налице такава опасност, тъй като поради неправомерното им въвеждане или поради отклоняването им от митнически надзор обсъжданите стоки именно не са били или не са

останали под такъв надзор. По-конкретно, неправомерно въведените на митническата територия на Съюза стоки е можело незабелязано да бъдат вдигнати и да станат обект на необложено потребление.

29 Като има предвид решения на Съда от 1 юни 2017 г., Wallenborn Transports (C-571/15, EU:C:2017:417) и от 18 май 2017 г., Latvijas Dzelzceļš (C-154/16, EU:C:2017:392), запитващата юрисдикция обаче иска да установи дали в държавата членка, на чиято данъчна територия стоките са въведени в Съюза, задължението за ДДС при внос възниква само ако стоките се включват в икономическия оборот на Съюза също на данъчната територия на тази държава членка. В такъв случай включване на стоките в този икономически оборот би било налице само когато стоките са пуснати в свободно обращение в съответствие с митническото законодателство или когато извършено нарушение на митническото законодателство дава основание да се презумира, че стоките са включени в икономическия оборот и е възможно да са станали обект на потребление или ползване. Само в тези два случая би бил налице „внос“ по смисъла на Директивата за ДДС.

30 При тези условия Hessisches Finanzgericht (Финансов съд Хесен) решава да спре производството и да постави на Съда следните преюдициални въпроси:

„1) Изисква ли вносът по смисъла на член 2, параграф 1, буква г) и член 30 от Директива[та за ДДС] въведената на територията на Съюза стока да бъде включена в икономическия оборот на Съюза, или е достатъчно да е налице само опасност за това?

2) Ако вносът изисква стоката да бъде включена в икономическия оборот на Съюза:

Налице ли е включване на въведена на територията на Съюза стока в икономическия оборот на Съюза само въз основа на факта, че в нарушение на митническото законодателство стоката не е поставена в никакъв режим по смисъла на член 61, първа алинея от Директивата [за ДДС] или първоначално е поставена в режим, но по-късно е престанала да бъде в обхвата на приложение на този режим поради нарушение на митническото законодателство, или в случай на митническо нарушение включването в икономическия оборот на Съюза е обусловено от това да може да се предположи, че въз основа на въпросното митническо нарушение стоката е била включена в икономическия оборот на Съюза на данъчната територия на държавата членка, в която е извършено нарушението, и че там стоката е могла да стане обект на потребление или ползване?“.

По преюдициалните въпроси

По първия въпрос

31 С първия си въпрос запитващата юрисдикция иска по същество да се установи дали член 2, параграф 1, буква г) и член 30 от Директивата за ДДС трябва да се тълкуват в смисъл, че когато се въвежда стока на територията на Съюза, понятието „внос на стока“ по смисъла на тези разпоредби обозначава само включването на стоката в икономическия оборот на Съюза, или това понятие обхваща и опасността от включване на стоката в този оборот.

32 В самото начало следва да се припомни, че съгласно постоянната практика на Съда въпросите, които са свързани с тълкуването на правото на Съюза и са поставени от националния съд в нормативната и фактическата рамка, които той определя съгласно своите правомощия и проверката на чиято точност не е задача на Съда, се ползват с презумпция за релевантност. Съдът може да откаже да се произнесе по отправеното от национална юрисдикция преюдициално запитване само ако е съвсем очевидно, че исканото тълкуване на правото на

Съюза няма никаква връзка с действителността или с предмета на спора в главното производство, когато проблемът е от хипотетично естество или още когато Съдът не разполага с необходимите данни от фактическа и правна страна, за да бъде полезен с отговора на поставените му въпроси (решение от 28 март 2019 г., *Cogeco Communications*, C-637/17, EU:C:2019:263, т. 57 и цитираната съдебна практика).

- 33 Съгласно член 2, параграф 1, буква г) от Директивата за ДДС вносът на стоки подлежи на облагане с ДДС. Член 30, първа алинея от Директивата гласи, че „внос на стоки“ означава въвеждането в Общността на стоки, които не са в свободно обращение по смисъла на член 24 ЕО.
- 34 Съгласно практиката на Съда, тъй като по естеството си ДДС е данък върху потреблението, с него се облагат стоките и услугите, които влизат в икономическия оборот на Съюза и могат да бъдат предмет на потребление (решение от 18 май 2017 г., *Latvijas Dzēlzceļš*, C-154/16, EU:C:2017:392, т. 69 и цитираната съдебна практика).
- 35 В настоящия случай от самия текст на акта за преюдициално запитване личи, че обсъжданите стоки са превозени в Гърция, крайното им местоназначение, където са потребени. Следователно е безспорно, че тези стоки са включени в икономическия оборот на Съюза по смисъла на Директивата за ДДС.
- 36 Ето защо, както отбелязва генералният адвокат в точка 43 от заключението си, в случай като обсъждания в главното производство се явява хипотетичен въпросът дали наличието на „опасност“ от включване на стоката в икономическия оборот на Съюза е достатъчно, за да се приеме, че тази стока е обект на „внос“ по смисъла на член 2, параграф 1, буква г) и член 30 от Директивата за ДДС.
- 37 Следователно предвид съдебната практика, цитирана в точка 32 от настоящото решение, първият въпрос е недопустим.

По втория въпрос

- 38 С втория си въпрос запитващата юрисдикция иска по същество да се установи дали член 2, параграф 1, буква г) и член 30 от Директивата за ДДС трябва да се тълкуват в смисъл, че когато се въвежда стока на територията на Съюза, достатъчно е с тази стока да са извършени нарушения на митническото законодателство в дадена държава членка, довели до възникването на вносно митническо задължение, за да се приеме, че тази стока е включена в икономическия оборот на Съюза в тази държава членка.
- 39 В това отношение следва да се отбележи, че съгласно текста на член 60 от Директивата за ДДС мястото на внос на стоки е държавата членка, на чиято територия се намират стоките, когато се въвеждат в Общността. Член 61, първа алинея от тази директива предвижда, че чрез дерогация от член 60, когато при въвеждането в Общността стоките, които не са в свободно обращение, се поставят в един от режимите или положенията, посочени в член 156, или в режим на временен внос, с пълно освобождаване от вносно мито, или под външен транзитен режим, мястото на внос на такива стоки е държавата членка, на чиято територия стоките престават да бъдат в обхвата на приложение на тези режими или положения.
- 40 Член 70 от Директивата за ДДС гласи, че данъчното събитие настъпва и ДДС става изискуем, когато стоките се внесат. Член 71, параграф 1, първа алинея от Директивата за ДДС по-специално предвижда, че когато при въвеждането в Съюза стоките се поставят в режим на митническо складиране, данъчното събитие настъпва и ДДС става изискуем само когато стоките престанат да бъдат в обхвата на този режим. Втора алинея от този член обаче се

отнася до особената хипотеза, при която за внесените стоки, които подлежат на облагане с мита, земеделски налози или такси, имащи равностоен ефект, установени по дадена обща политика, данъчното събитие настъпва и ДДС става изискуем, когато данъчното събитие по отношение на тези налози настъпи и те станат изискуеми.

- 41 Съгласно постоянната практика на Съда ДДС при внос и митата имат сходни основни характеристики, доколкото двете публични вземания възникват при внос на стоки в Съюза и последващо допускане на тези стоки в икономическо обращение в държавите членки. Освен това тази успоредност се потвърждава от обстоятелството, че член 71, параграф 1, втора алинея от Директивата за ДДС позволява на държавите членки да обвържат данъчното събитие и изискуемостта на ДДС при внос с митническото събитие и изискуемостта на митата (решения от 28 февруари 1984 г., *Einberger*, 294/82, EU:C:1984:81, т. 18 и от 11 юли 2013 г., *Harry Winston*, C-273/12, EU:C:2013:466, т. 41).
- 42 В настоящия случай от акта за преюдициално запитване следва, че през 2008 г. различни подлежащи на облагане с вносни сборове стоки от трети държави са превозени до Германия, откъдето след това са превозени в Гърция, крайното им местоназначение. Някои от тези стоки не са представени на германските митнически органи и съответно са неправомерно въведени на митническата територия на Съюза. Останалите стоки са въведени правомерно на тази територия, в Германия, но след това са превозени в Гърция при отклонение от митнически надзор, в нарушение на митническото законодателство.
- 43 Не се оспорва, че в случая в главното производство тези нарушения на митническото законодателство водят до възникването на вносно митническо задължение в Германия за дружеството, което въвежда обсъжданите стоки на територията на Съюза, на основание член 202, параграф 1, буква а) и съответно член 203, параграф 1 от Митническият кодекс.
- 44 Съгласно практиката на Съда задължение за ДДС би могло да възникне наред с митническо задължение, ако от неправомерното поведение, във връзка с което е възникнало това митническо задължение, би могло да се предположи, че съответните стоки са включени в икономическия оборот на Съюза и е възможно същите да са станали обект на потребление, водещо до облагане с ДДС (решения от 2 юни 2016 г., *Eurogate Distribution и DHL Hub Leipzig*, C-226/14 и C-228/14, EU:C:2016:405, т. 65 и от 1 юни 2017 г., *Wallenborn Transports*, C-571/15, EU:C:2017:417, т. 54).
- 45 По-конкретно, съгласно постановеното от Съда, в случай че подлежащите на облагане с вносни сборове стоки се отклонят от митнически надзор в свободна зона и вече не са в нея, по принцип следва да се презумира, че те са били включени в икономическия оборот на Съюза (решение от 1 юни 2017 г., *Wallenborn Transports*, C-571/15, EU:C:2017:417, т. 55).
- 46 В настоящия случай, от една страна, що се отнася до онези от обсъжданите стоки, които не са въведени правомерно на митническата територия на Съюза, предвид цитираната в точки 44 и 45 от настоящото решение съдебна практика следва по принцип да се презумира, че те са включени в икономическия оборот на Съюза на територията на държавата членка, в която са въведени в Съюза, тоест в Германия.
- 47 От друга страна, що се отнася до отклонените от митнически надзор стоки, те са изведени — в Германия — от митническият режим, под който са били поставени. Следователно предвид цитираната в точки 44 и 45 от настоящото решение съдебна практика следва и тук да се презумира, че тези стоки са включени в икономическия оборот на Съюза в тази държава членка.

- 48 При все това, както отбелязва генералният адвокат в точки 56 и 68 от заключението си, подобна презумпция може да бъде оборена, ако се установи, че въпреки нарушенията на митническото законодателство, довели до възникването на вносно митническо задължение в държавата членка, в която са извършени, съответната стока е въведена в икономическия оборот на Съюза на територията на друга държава членка, в която е предназначена за потребление. В такъв случай данъчното събитие за ДДС при внос настъпва в тази друга държава членка.
- 49 От акта за преюдициално запитване обаче следва, че макар с обсъжданите стоки да са извършени нарушения на митническото законодателство на германска територия, там тези стоки само са пренатоварени от един самолет на друг.
- 50 Наистина поради нарушенията на митническото законодателство обсъжданите стоки, които са се намирали физически на територията на Съюза, са останали извън надзора на германските митнически органи, които са били лишени от възможността да контролират движението на тези стоки.
- 51 В настоящия случай обаче от акта за преюдициално запитване личи, че обсъжданите стоки са превозени в Гърция, крайното им местоназначение, където са потребени.
- 52 Ето защо в случай като обсъждания в главното производство извършените на германска територия нарушения на митническото законодателство сами по себе си не съставляват достатъчно основание да се приеме, че обсъжданите стоки са включени в икономическия оборот на Съюза в Германия.
- 53 При тези условия следва да се констатира, че в подобен случай стоките са включени в икономическия оборот на Съюза в държавата членка на крайното им местоназначение и че следователно в тази държава членка възниква задължението за ДДС при внос във връзка с тези стоки.
- 54 По изложените съображения на втория от поставените въпроси следва да се отговори, че член 2, параграф 1, буква г) и член 30 от Директивата за ДДС трябва да се тълкуват в смисъл, че когато се въвежда стока на територията на Съюза, не е достатъчно с тази стока да са извършени нарушения на митническото законодателство в дадена държава членка, довели до възникването на вносно митническо задължение в тази държава, за да се приеме, че стоката е включена в икономическия оборот на Съюза в тази държава членка, когато е установено, че въпросната стока е превозена в друга държава членка, крайното ѝ местоназначение, където е потребена, като в такъв случай задължението за ДДС при внос във връзка с посочената стока възниква само в тази друга държава членка.

По съдебните разноски

- 55 С оглед на обстоятелството, че за страните по главното производство настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството пред запитващата юрисдикция, последната следва да се произнесе по съдебните разноски. Разходите, направени за представяне на становища пред Съда, различни от тези на посочените страни, не подлежат на възстановяване.

По изложените съображения Съдът (първи състав) реши:

Член 2, параграф 1, буква г) и член 30 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност трябва да се тълкуват в смисъл, че когато се въвежда стока на територията на Европейския съюз, не е достатъчно с тази стока да са извършени нарушения на митническото законодателство в

дадена държава членка, довели до възникването на вносно митническо задължение в тази държава, за да се приеме, че стоката е включена в икономическия оборот на Съюза в тази държава членка, когато е установено, че въпросната стока е превозена в друга държава членка, крайното ѝ местоназначение, където е потребена, като в такъв случай задължението за данъка върху добавената стойност при внос във връзка с посочената стока възниква само в тази друга държава членка.

Подписи